

[Ingerlise Koefoed]

finansministeren i samråd dér og se, om vi kan tale med finansministeren om den.

Så vil jeg i øvrigt sige til Socialdemokratiet uden særlig malice, men måske lidt drilagtigt, at jeg egentlig synes, det er et dårligt fremsat forslag. Hvis jeg ikke sad herinde i Folketinget, og hvis jeg ikke kendte ARTE, og hvis jeg ikke kendte alle teknikkerne bag disse tilskud, ville jeg ikke forstå et levende suk af, hvad sagen drejer sig om. Bemærkningerne fylder 3 linjer, og det er ikke mit indtryk, at vi herinde i Folketinget laver forslag for hinanden alene; vi laver vel også forslag – især måske fra oppositionen – for at fortælle ude omkring, hvad det egentlig er, vi gerne vil lave herinde i Folketinget, og det er der ikke et eneste menneske der kan se, når de læser dette forslag. Det kan Socialdemokratiet måske så blive fornærmet over at jeg siger her fra talerstolen, men for mig er det altså meget vigtigt, at det arbejde, vi laver her i Folketinget, bliver lavet sådan, at også mennesker, der ikke har den glæde og ære at sidde i Folketinget, kan se, hvad det er, vi beskæftiger os med herinde. Det kan de ikke, når de læser dette forslag.

Men som sagt vil jeg gøre, hvad jeg kan, for at forslaget bliver gennemført.

Så vil jeg gerne sige til hr. Per Stig Møller, at når jeg taler om det kulturpolitiske flertal, henholder jeg mig stadig til, at der var engang, da det kulturpolitiske flertal, bestående af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, VS og SF, fik vedtaget en dagsorden her i Folketinget, hvorefter det blev besluttet, at der ikke måtte skæres ned på Kulturministeriets bevillinger, og vi har i øvrigt også sammen gennemført forskellige forbedringer, bl.a. af teaterloven. Forhåbentlig kan vi også, inden denne folketingsssamling er sluttet, gennemføre en forhøjelse af de beløb, som er lagt på bordet til musiklovsforslag. Jeg håber, at det kulturpolitiske flertal – og andre er naturligvis velkomne til at deltage – kan gennemføre den forhøjelse.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Havde det været noget tidligere på dagen eller i går, vil jeg da ikke udelukke, at jeg ville have følt, at fru Ingerlise Koefoed måske generede os lidt med bemærkningerne om en manglende argumentation og for me-

get insidesnak osv., men jeg må nok sige, at når vi kan opleve, at en kulturpolitisk ordfører for Venstre, hr. Povl Brøndsted, sætter lighedstegn mellem oplysningsforbund og en kulturformidlende organisation, så føler jeg i hvert fald anledning til at medgive fru Ingerlise Koefoed, at vi nok skulle have skrevet lidt mere, for det er der åbenbart behov for.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Den skal blive meget kort og drejer sig kun om fru Ingerlise Koefoeds historieskrivning. Det er altså ikke særlig interessant at høre om disse selverklærede flertal, der begynder at tage æren for love, som vi er mange der har været med til at gennemføre. F.eks. teaterloven var vi alle sammen enige om. Så lad os nu få slettet den betragtning.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Ethvert oplysningsforbund kan forsøge sig med arrangementer, der formidler kultur og kunst ud over landet. Her drejer det sig om en forfatterformidlingsopgave, men der kunne være mange andre værdifulde kulturformidlingsopgaver, som oplysningsforbundene ville finde det ganske naturligt inden for sine rammer at tage sig af. At ARTE får tilskud til denne specielle opgave, er et særtilfælde; det burde andre også kunne få, hvis der var ligestilling mellem oplysningsforbundene.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Før hr. Per Stig Møller blev medlem af Folketinget, men efter at den borgerlige regering var dannet under hr. Poul Schlüters ledelse, kom denne regering med et forslag om at nedskære kulturbevillingerne, og det gav stødet til, at der hurtigt blev etableret det, som hedder et kulturpolitisk flertal. Det synes jeg man skal huske.

Dernæst vil jeg gerne i anledning af det, der blev sagt fra Venstres ordførers side, komme med nogle bemærkninger om ARTE. Ordet ARTE er en forkortelse, der betyder sådan noget som Arbejdernes Teaterforening. Den er startet af socialdemokratiske organisationer og fagforeninger og skulle formidle, at arbejderne fik let adgang til at komme i teatret, især i København. Det er altså ikke et